

זמני כניסת ויציאת השבת
עפ"י לוח עתים לבניה

בני ברק	ירושלים	נתיבות	הדלקת נרות
19:27	19:12	19:20	19:20
20:31	20:29	20:29	צאת השבת
21:15	21:12	21:01	רבינו תם

העלוך מוקדש לרפואה שלימה לחיה נוף בת שירי בתוך שאר חולי עמו ישראל

קצרות נשים צדקניות

גיליון 17

פרשת פינחס תש"פ | יש לשמור על קדושת הגיליון!

קוה אל ה'

בסוף תגיע, השאלה רק איך...

הקב"ה מחכה לכל יהודי, וכל אחד יבוא בסופו של דבר. השאלה היא: באיזה מצב הוא יהיה... מספרים ששני אחים החלו לריב על ירושת ההורים שלהם. אחד האחים היה עשיר גדול, וכשעמד לחתן אמר לאחיו: "שמע נא, למה שכל העולם ידע על המריבה ביננו? למה להוציא את הלכלוך החוצה? החתונה- זו הזדמנות להתפייס. נשחק כאלו אנחנו נחמדים זה לזה, ואחר כך נמצא דרך לישב את הויכוח ביננו".

אבל האח התעקש: "שמע נא, אם רבים בבית, לא אכפת לי שזה יצא החוצה. הביזיונות שלך הם האושר שלי..." "מה אכפת לך?" - טוען האחד - "אני מוכן לתת לך כל מה שתרצה!" אבל השני מתבצר בשלו: "לא אגיע לשמחה שלך!" התבונן האח המחותר מה ביכלתו לעשות, ונזכר כי אחיו אוהב מאוד נגינת כינור. הוא לא רק אוהב, אלא ממש מאבד את החושים כשהוא שומע כינור. פנה אפוא לשלושה כנרים עולמיים, ובקש מהם לבוא לנגן תחת חלוננו של אחיו באמצע הלילה. האח עלה על יצועו בעשר וחצי כמנהגו מדי יום, ובשעה רבע לאחת עשרה החלו הכנרים בנגינתם.

מתוך שינה עלו הצלילים ונכנסו לתוך אוזניו. הוא זנק מן המיטה והחל להקשיב. הכנרים עברו ממנגינה למנגינה ותוך כדי כך התחילו להתרחק מביתו. האח הרגיש שאינו יכול להחמיץ כזאת נגינה, הוא הציץ על עצמו וראה שהוא לבוש בפיג'מה, אבל חשש לאבד אותם. החושך בחוץ שכנע אותו סופית שאף אחד לא רואה אותו, והוא יצא אחריהם. הם הלכו והתרחקו, והוא אחריהם בעיניים עצומות, לבוש בפיג'מה ובקרואס. לאט, לאט התקרבו הנגנים לאולם החתונה, הם התקרבו דרך הדלת האחורית, והוא מבלי משים צועד אחריהם. ופתאום מוצא הוא את עצמו בפתח אולם השמחות, בו נערכת כעת חתונת אחיו, עם פיג'מה וקרואס בלי גרביים.

תוך רגע מגיע אליו אחיו ומחבק אותו ואומר: "ראה נא, אחי יקירי, לחתונה שלי היית מוכרח לבוא. היתה לך אפשרות להגיע עם בגדי שבת חגיגיים, אבל אתה בחרת לבוא בדרך אחרת..." הקב"ה אומר לנו: פתחו לי פתח כפתחו של מחט, ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם. רק תפתחו את הפתח הראשון.

(דורש טוב - רבי חזקיהו יוסף קרלינשטיין שליט"א)

פנינה לנשמה

האופנה של שרה אמנו

כשאני מדבר אל נשים על נושא הצניעות - אני לפעמים שומע טענה מגוחכת... אשה אומרת לי: "אני מתבישת ללכת בצניעות!!!"... היכן שמענו על דבר שכזה? לפני שנים לא רבות, אילו היו משלמים לאשה כל הון שבעולם בכדי שתלך באופן בו נשים הולכות היום - היא לא היתה מסכימה. היא היתה אומרת: "אפילו אם תהרגו אותי - לא אלך כך!"... ואילו היום? אשה מתבישת ללכת בצניעות...

יושב לו גוי בפריז, בקצה העולם, מחליט על אופנה מסוימת, וכל הנשים בעולם הולכות כמו פתיות אחרי שגיונותיו... ואני שואל: האם הגויים יכתיבו לנו איך להתלבש? האם האופנה של הגוי מפריז - טובה יותר מהאופנה של שרה אמנו הצנועה והחסודה? מהאופנה של הקב"ה? אם את מתבישת מהשכנה - עדיף שתתבישי מהשכינה ותקפיד על צניעות... אם אדם עולה על האוטובוס לבאר שבע, ובמהלך הנסיעה מתברר לו כי עלה על האוטובוס הלא נכון, וכי הוא עושה את דרכו צפונה... נו? האם הוא יאמר "אני מתביש לרדת?" ודאי שלא!! יש לו מטרה והוא חייב להגיע אל היעד! ובכן, כך הוא הדבר גם בענייננו: כל הבושה שבעולם אינה יכולה לגרום לאדם להמשיך בדרך שתוביל אותו לאבדון!!

זכרי כל הזמן - כשתגיעי לעולם האמת - תדרשי להציג "כרטיס כניסה". הבעיה היא, שאת הכרטיס הזה - לא ניתן לקנות "שם"... את הכרטיס הזה - אפשר לקנות רק כאן, בעולם הזה!! לכן, כדאי לנצל את ההזדמנות הזאת, ולקנות כרטיס של צניעות בעולם הזה!!

(הרב נסים יגן זצ"ל)

פינת ההלכה

דוגמאות נפוצות לבגדים משונים האסורים בלישה:

☞ עיצוב הבגד בצורות בלתי רגילות המושכות את העין. כגון: חצי הבגד (באורך, ברוחב או באלכסון) הוא בצבע אחד, וחציו השני בצבע אחר.

☞ שילוב צבעים בולט. כגון:

1. בגד העשוי משבצות גדולות, בצבעים הבולטים בניגודם.
2. בגד העשוי פסי אורך או רוחב רחבים, בצבעים נוגדים.

(משבצות זהב לבושה)

לבת אדם ומאור!

"בירכתי ביתך, שתהיה אשתך צנועה ולא תהיה יצאנית אלא יושבת בירכתי ביתה, וזהו שבת האשה שנאמר מנשים באהל תבורך"

סיפור לשבת

הקטע העלום בספר הקדוש 'אור החיים'

היה מספר בזקנותו הגאון מבראשוב, רבי דוד שפרבר זצ"ל: אחרי בואי בברית הנשואין עם זוגתי הרבנית חיה שרה הדס ע"ה עברו עלינו שנים אחדות ועוד לא נתברכנו בילדים. הלכתי איפוא אל הרה"ק ה'אמרי יוסף' מספינקא זיע"א והגשתי לפניו קוויטל בבקשה לעורר רחמי שמים שניפקד בזרע של קיימא. אמר לי: היכנס אלי בבוקר אחרי תפלת שחרית ונלמד בצוותא קטע פלוני מספר הקדוש אור החיים שמסוגל לבנים. למחרת נכנסתי אצלו ולמד אתי מתוך הספר ואמר לי, שאחזור ואלמד קטע זה בכל הזדמנות עד שניוושע בקרוב. גם הוסיף: בן יוולד לכם, בוא אבוא בעזר השם לשמש בסנדקאות.

והנה עשיתי כפי שאמר לי. לומד הייתי פעמים רבות באותו קטע מספר 'אור החיים' עד שהיה שגור על פי מלה במלה. אחר פקד ה' אותנו לטובה, נולד לנו בן, רציתי כמובן מאליו לבשר טוב את רבינו זצ"ל ולהזמינו אל הברית, אלא מכיון שחמי הצדיק רבי משה שטרן זצ"ל אב"ד 'פוליען ריסקיווא' השתוקק להיות הסנדק התעכבתי מלהודיעו. אולם כעבור שבועות אחדים התרגש ובא עלי אסון. אשתי היולדת והתינוק נתקפו במחלה חמורה והיו בסכנת חיים. מיד שלחתי מכתב בהול לספינקא בבקשה לעורר רחמים בעד האם והילוד. השיבני רבינו זצ"ל בכתב יד קדשו ברכת רפואה שלמה לזוגתי ואת הינוקא לא הזכיר. ואמנם לא ארכו הימים ואשתי הבריאה אך הילד שבק חיים.

אחרי חדשים מספר באתי שוב לפני האמרי יוסף עם קוויטל להיפקד בזרע של קיימא, ויאמר אלי: התכוונתי לעשות לך טובה. והבנתי שנתכוון לרמוז שאלמלי בא אל הברית היה ממתיק הדינים. ובנשימה אחת הוסיף: אבל השי"ת יעזור שמכאן ואילך יהיה לכם זרעא חייא וקיימא וברכתו התקיימה.

בהמשך סיפורו, הוסיף גאב"ד בראשוב: לימים, כשפנה אלי יהודי חשוך בנים להושיעו, רציתי להשתמש בסגולה זו שנתן לי רבינו זצ"ל, אך שכחתי. בשום אופן לא יכולתי להיזכר איזהו הקטע באוה"ח שלמד אז אתי ושהיה שגור כל כך על פי. הדבר היה אחרי הסתלקותו. פניתי איפוא במכתב אל בנו הרה"ק ה'חקל יצחק' זיע"א הי"ד, אולי גילה לו אביו רז זה ויוכל להודיעני איזהו הקטע באור החיים שמסוגל להיפקד בבנים, אך הוא השיבני בשלילה וכי מעולם לא שמע מאביו מאומה בנוגע לסגולה כזאת, עד אשר הבינתי כי את הסגולה בשעתה מצא רבינו מיועדת עבורי במיוחד ואינה מסוגל כללית אשר היא יפה לכל ('שושלת ספינקא' עמוד רכג).

וסיפר לי נכדו של הרב מבראשוב, הגאון רבי שלמה פולק שליט"א אב"ד בית חלקיה, כי בהלווייתו של הגה"צ מבראשוב, פנה הגאון רבי בנימין מנדלזון, גאב"ד קוממיות, אל הרה"ק ה'לב שמחה' מגור זיע"א, וסיפר לו דברים כהוייתם כפי שהיה הרב מבראשוב מספר על היפקדותו בבנים מכוח סגולה זו שהביא לו האמרי יוסף. נענה הרה"ק ה'לב שמחה' ואמר: "כל הספר 'אור החיים' הקדוש מסוגל לדבר זה. הרי לאור החיים לא היו ילדים, ואת כל כוחו הטמין בספרו הקדוש".
ספיר ויהלום (להגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

נצור לשונך

סיפר רבי ראובן קרלינשטיין זצ"ל, אני למדתי בשיבת סלבודקא. פעם נגש אחד הבחורים לראש הישיבה, רבי אייזיק שר זצ"ל, להתייעץ איתו: "רבי! יש לי תאוה, בלתי ניתנת לשליטה, לדבר על אנשים. אני מודע לכך שאני חוטא, שוב ושוב, בעוון לשון הרע, אך אינני מצליח להתגבר. מה עלי לעשות?"
רבי אייזיק, כביכול, עבר לנושא אחר לגמרי, והחל לספר לו: "אתה יודע! אבא שלך היה אצלי לפני שבועיים כדי להתעניין עליך. הוא עשה עלי רושם טוב מאוד, התפעלתי מאוד מהאישיות שלו".
ואז פנה לבחור: "רציתי לשאול אותך שאלה. האם גם על אבא שלך יש לך תאוה לדבר לשון הרע?"

- "חס וחלילה. על אבא שלי אין לי כל תאוה שכזאת."
- "ולמה על אחרים יש לך תאוה, ועל אבא שלך לא?"
- "את אבא שלי אני אוהב! איני מסוגל להוציא חצי מלה נגדו. אין לי בכלל 'נסיון' על זה."

נענה רבי אייזיק ואמר לו: "אם כן, אתה בעצמך נותן עצה נפלאה איך להמנע מלדבר לשון הרע! צריך לאהוב כל אחד ואחד מישראל! כאשר תאהב את הזולת – לא יהיה לך רצון לדבר עליו לשון הרע!" (דורש טוב)

שביבי אור

פעם שאל מרן הגראי"ל שטינמן זצוק"ל אחד שנכנס אליו, מה יקרה אם מישהו יתן לך סטירה ברחוב, איך תגיב לו? – הלה השיב: אולי אעיר לו ואמשיך הלאה. וחזר ושאלו: מה יקרה אם אחד יתן סטירה לבן שלך, מה תעשה? – אחזיר לו מכות חזרה.

אמר לו רבנו: לתשובה הזו חיכיתי. כן בדומה זה אצל הקב"ה, כשאדם חוטא אליו הקב"ה מאריך אפו ולא מעניש מיד, אבל כשאדם נותן מכה לילד של הקב"ה, שחוטא בין אדם לחבירו, ד' מעניש אותו על כך מיד.

(כאיל תערוג)